

De partijleiding van het Front National van Marine Le Pen heeft hard haar best gedaan om het fascistische imago van de partij weg te werken. Er is een interne partijstrijd geweest om deze lijn door te voeren en de elementen die geassocieerd worden met haar fascistische verleden weg te poetsen. Maar het is hoog tijd dat Frans links de strijd tegen racisme en fascisme nieuw leven inblaast.

Binnen de gelederen van de FN en haar leiding is een harde kern aanwezig van oude nazi's. Het Front National heeft ook stilletjes haar banden behouden met gewelddadige buitenparlementaire groepen en is betrokken geweest bij gewelddadige aanvallen op links.

Slechts dagen voor de verkiezingen werden mensen die posters plakten voor het Front de Gauche aangevallen en verjaagd door FN-activisten. Enkel weken eerder verwondde een FN-kandidaat voor de komende parlementsverkiezingen een barman tijdens een aanval in een kroeg.

Het spanningsveld tussen het 'gematigde' imago en de fascistische kern leidt tot een tegenstrijdigheid voor het FN. De partij wil een nieuw gehoor aanboren, maar wil nieuwe leden tegelijkertijd radicaliseren en inlijven in het fascistische kader van de partij.

Marine Le Pen's vader is de voormalige FN-leider Jean-Marie Le Pen. Afgelopen maand betoonde hij eer aan de schrijver Robert Brasillach, die destijds collaboreerde met de nazi's en opriep tot het vermoorden van joden. Zijn dochter speelt de 'gematigde' politicus, maar beiden staan niet bepaald tegenover elkaar. Het is eerder een dubbele act, bedoeld om een nieuwe fascistische beweging op te bouwen.

Het aandeel stemmen dat FN heeft gekregen, is ongeveer hetzelfde als in 2002, maar het kreeg een groter aantal stemmen dan voorheen. Ook de politieke context is veranderd: in 2002 gingen honderdduizenden nog de straten op om te demonstreren tegen extreem-rechts.

Legitimiteit

Dit maal had Front National echter veel meer legitimiteit. Een van de redenen hiervoor is dat het politieke spectrum is opgeschoven naar rechts. Er heerst een consensus rondom het idee van 'nationale identiteit'.

De toename van racisme en islamfobie wordt geleid door rechts en gelegitimeerd onder het mom 'tegen religie' te zijn. Links heeft hierin echter ook een groot aandeel gehad. Vorig jaar veroverde parlementair links de meerderheid in de Senaat. De eerste wet die deze daarna aannam, was om moslimvrouwen met een hoofddoek te weren van kleuterscholen.

Dit heeft een negatieve invloed gehad op het verzet dat we kunnen mobiliseren. Als de racistische speeches van bijvoorbeeld Sarkozy's minister van Binnenlandse Zaken Claude Gueant, een jaar eerder hadden plaatsgevonden, zouden er direct demonstraties zijn geweest. Nu is dit veel moeilijker en islamfobie, dat zelfs onder radicaal links voorkomt, is een enorme belemmering gebleken.

Daarnaast is er het specifieke probleem van het FN. Zelfs onder antiracistisch links dat wel bereid is tegen islamfobie te vechten, is de wil afgenomen om zich tegen fascisme te verzetten. Velen van

hen gaan mee in de opvatting dat FN veranderd is en niet langer een fascistische partij is, maar eerder de zoveelste partij met racistische opvattingen.

Dit gaat gepaard met een ander idee, namelijk dat FN niet op straat, maar juist via parlementaire politiek moet worden bestreden. Op het tegenprotest tijdens de verkiezingscampagne van het FN in Parijs van afgelopen dinsdag, kwamen slechts 300 mensen opdagen.

Beweging

Voor de verdere acties is het ontzettend belangrijk om duidelijk te maken wat nou precies ons argument tegen het FN is: wat fascisme onderscheidt van conservatief rechts, is dat fascisten naast de partij ook een beweging willen opbouwen.

Front National hoopt de legitimiteit die ze gewonnen heeft tijdens de voorverkiezingen te gebruiken om meer stemmen te winnen in de komende parlementsverkiezingen. Daarna hoopt de partij deze zetels te kunnen gebruiken als middel om haar organisatie op te bouwen. De partij probeert wortel te schieten op plekken waar ze een activistische basis kan creëren rondom een aantal hard-rechtse ideeën: racisme, nationalisme, homofobie en seksisme.

Na de verkiezingen zal het FN dezelfde gewelddadige methoden toepassen zoals we die eerder hebben gezien, om een fascistische beweging op te bouwen. Maar de tegenstrijdigheden van dit project laten ook de kansen zien om hiertegen in verzet te komen.

De fascisten proberen hun imago te matigen zodat ze nieuwe stemmen kunnen winnen en ondertussen activisten kunnen radicaliseren tot een harde kern van fascisten. Een poging vanuit links, juist vanuit radicaal links, om antifascisten te mobiliseren kan de harde kern van fascisten isoleren en voorkomen dat het FN een fascistische massabeweging opbouwt.

* Cédric Piktoroff is een activist van de NPA.

Dit artikel verscheen eerder in Que Faire? Vertaling door de redactie van socialisme.nu